

ВІЧНИЙ СКАРБ

№12(19) грудень 2004 р.

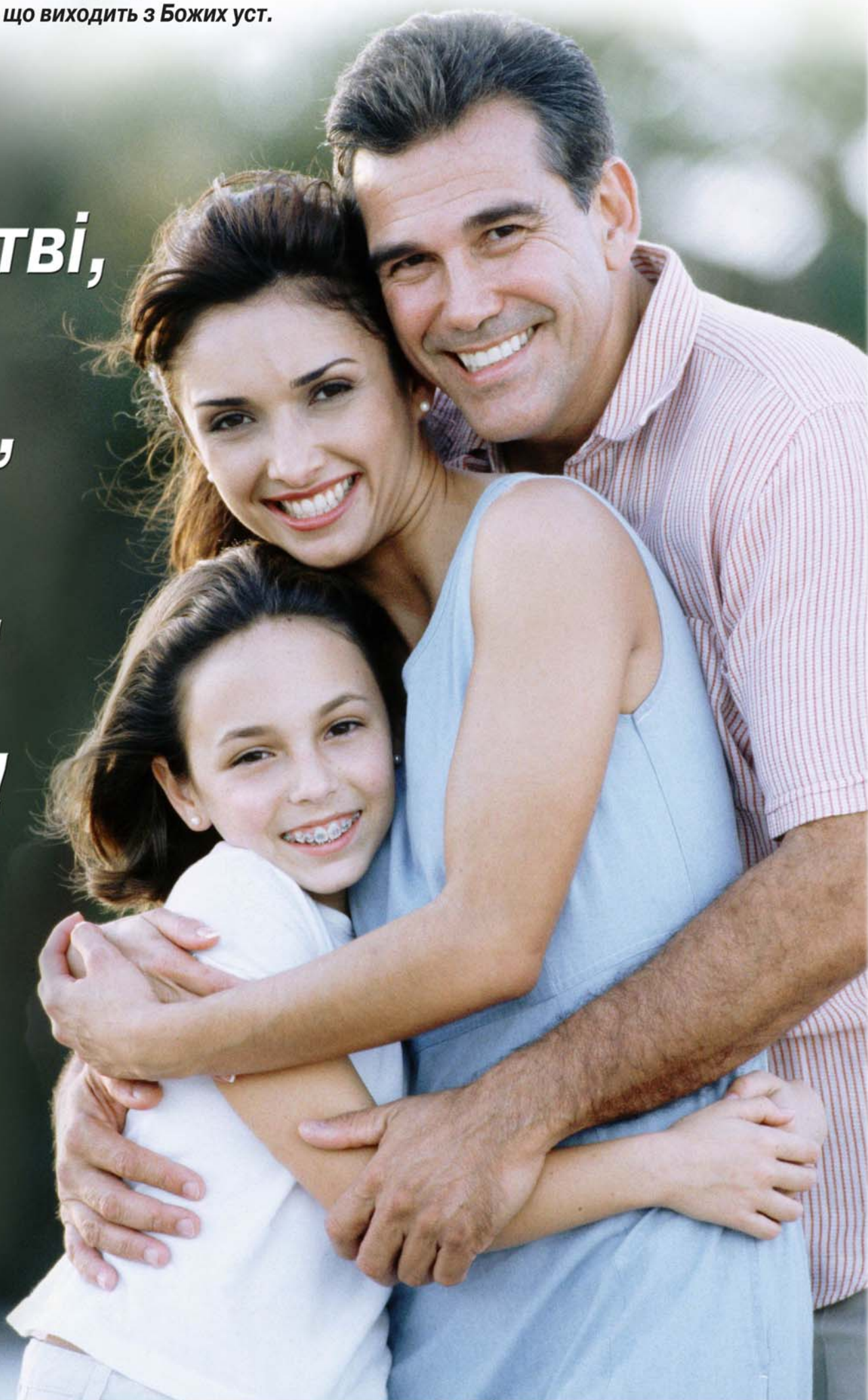
ЩОМІСЯЧНА
ХРИСТІЯНСЬКА
ГАЗЕТА

Матв.4:4

Не самим хлібом житиме людина,
але кожним словом, що виходить з Божих уст.

**Де згода
в сімействі,
Там мир
і тишина,
Щасливі
там діти,
Блаженна
сторона!**

«І Бог на Свій образ
людину створив,
на образ Божий
її Він створив,
як чоловіка та жінку
створив їх»
(Буття 1:27)

ПОТРЕБА В СІМ'Ї

Завжди, коли я розмірковую про шлюб у Кані Галилейській, мою увагу привертає щира симпатія, яку Твій Син Ісус виявляв до людської сім'ї. На третій день після початку Його суспільного служіння, усе ще під враженням Свого хрещення й одкровення Отця Небесного: «Це є Син Мій Улюблений, Якого Я вподобав!» — Христос знову зустрівся з людськими потребами, які постійно супроводжують людське життя. «Не мають вина!» — сказала Йому мати.

У житті Ізраїлю не було нічого радіснішого й урочистішого для сім'ї, ніж весілля. На цьому святі виражалися найкращі почуття й емоції. Запрошувалася близька й далека родина, і всі вважали своїм обов'язком привітати наречених. Не приходили тільки ті, хто мав досить вагомі очевидні причини. Навіть Ісус не намагався знайти виправдання, аби уникнути участі у весільній церемонії. Жених був далеким родичем Його сім'ї. За давнім ізраїльським

звичаєм, майбутні чоловік та дружина запросили з Кани близьких і друзів з обох родин. Свято було в розпалі, коли прийшов Ісус. Попереду ще було чотири дні, аби насолодитися спілкуванням із родичами. Ніхто не квапився на роботу, оскільки жнива вже були завершені. Не було потреби добиратися додому, бо протягом тижня сім'я жениха забезпечувала гостей усім необхідним. Ізраїльські шлюбні звичаї узаконювали такий порядок. Коли настала несподівана криза, Марія звернулася до Ісуса.

Вона говорила як мати. Несмачна вина створила б серйозні проблеми для жениха, для неї і Самого Христа як родичів нареченого. Обов'язок забезпечувати гостей вином був покладений повністю на сім'ю жениха. Весільний напій виготовляли зі спеціально збережених для цього відбірних ягід з виноградника батька нареченого. Цілий тиждень до весілля сім'я, готуючись до урочистостей,

проводила разом. Тепер, у розпалі бенкету, закінчилися приготівані запаси вина. Якщо його не вистачало, це свідчило про брак гостинності і господарності майбутнього чоловіка, тому Марія, як родичка молодого, була занепокоєна. Проте вона знала, що Ісус може вирішити будь-яку проблему. Саме в момент найбільшої радості майбутня сім'я опинилася у скрутному становищі. Сам Ісус зазнавав нестатків у Своїй сім'ї. Він розумів, що таке бідність. І в Кані вона знову нагадала про себе, загрожуючи зруйнувати сімейну радість. Марія просила про чудо. Вона наказала слугам виконати всі повеління Ісуса. Христос використав сімейну потребу як можливість зміцнення віри учнів. «Його учні повірили в Нього» (Йоан.2:11).

*«Третього дня
було весілля
в Кані
Галилейській;
була там
мати Ісуса.
Ісус зі Своїми
учнями також
був запрошений
на весілля»*

(Йоан.2:1-2).

*«Ось Я
пошлю вам
пророка Іллі,
перше ніж
день Господній
настане, великий
й страшний!
І приверне він
серце батьків
до синів,
і серце синівське
до їхніх батьків,
щоб Я
не прийшов,
і не вразив
цей край
прокляттям!»
(Мал.4:5-6).*

ВІДНОВЛЕННЯ СІМ'Ї

Перш ніж прийде урочистий і грізний день Твого великого справедливого суду, настане день примирення. Спочатку відбудеться примирення Твоїх бунтівливих дітей із Тобою, а потім — зі своїми земними батьками. Вісник цього налагодження стосунків, пророк Малахія, промовляє до нас у дусі й силі пророка Іллі. Перед Першим приходом Христа цю звістку проголосив Йоан Хреститель. Перед Другим приходом це робитиме Твій Останок, готуючи шлях Господу.

Коли під час кадіння у храмі народ молився, ангел відвідав священика Захарію, який дуже налякався. «Не бійся, Захаріє, —

заспокоїв його ангел, — бо почута твоя молитва! Твоя дружина Єлизавета народить тобі сина, і даси йому ім'я Іван. І буде тобі радість та потіха, і багато хто зрадіє з його народження. Бо він буде великий перед Господом; ні вина, ні п'яного напою не питиме; і наповниться Духом Святим ще з утроби своєї матері. І навірно він багатьох ізраїльських синів до їхнього Господа Бога; і він ітиме перед Ним у дусі та силі Іллі, щоб повернути серця батьків до дітей, а непокірних — до мудрості праведних, щоб приготувати Господеві підготовлений народ» (Луки 1:13-17).

Людам у наші дні життєво необхідна подібна реформа. Ми відійшли надто далеко від Тебе, Господи, і тільки Євангеліє спроможне повернути нас до Творця. Отже, виникає необхідність повторити ту ж вістку примирення із силою Іллі. Саме це і чинить пророк Малахія. Він за-

прошує як дітей, так і батьків відновити єдність у сім'ях, зруйнованих індивідуалізмом і відступництвом.

Вістка Останку навірно серця батьків до дітей і серця дітей до батьків. Це велике перетворення можливе тільки як наслідок щирого навернення багатьох людей, викликаного силою Святого Духа. Пізній дощ проллється на віруючих з повною силою. Ранній дощ зливався на всіх членів сім'ї: батьків, дітей, дідусів, бабусь і навіть слуг дому. Те ж саме відбудеться в останній час: кожна сім'я буде запрошена Святим Духом і в дусі істинного навернення об'єднається та прийме Пізній дощ. Він виллється і на самотніх, людей без сім'ї, оскільки вся Церква стане однією величезною дружною сім'єю, де всі є рідними за духом у послусі Небесному Отцю.

М.Велосо

IX ЗАПОВІДЬ

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ: звід заборон чи Слова Заповіту ?

«Не свідкуй неправдиво
на свого ближнього!» Вих. 20:16

Дмитро Цолін,
магістр богослов'я

ПРОДОВЖЕННЯ

Ще один вірш, котрий допоможе нам зрозуміти, що таке наклеп і брехня: «Не будеш ходити пліткарем серед народу свого. Не будеш наставляти на життя свого ближнього» (Лев. 19:16). В оригіналі замість слова «пліткар» стоїть гебрейське «рахіль», тобто «наклепник». Тож наклепник тим, що розносить чутки, зазіхає на життя свого ближнього. Наказ закінчується словами: «Я – Господь!», що підкреслює авторитет і святість Бога, показуючи, наскільки огидний в Його очах цей гріх.

У книзі Приповістей поняттю «неправда» надається ще один дуже важливий відтінок – спотворення Слова Божого: «Кожне Боже слово очищене, щит Він для тих, хто в Нім пристановище має. До слів Його не додавай, щоб тебе не скартав Він, і щоб неправдомовцем не став ти» (Пр. 30:5,6).

«Кожне Боже слово» – святе. Не додавай до Його слів, щоб Він не викрив тебе і ти не виявився брехуном. Зверніть увагу: додавати до Божого Слова і спотворювати його також розцінюється як неправда, як порушення Дев'ятої Заповіді.

У Євангелії від Івана читаємо: «Ви від вашого батька – диявола, і ви хочете виконувати бажання вашого батька. Той був душолюб від самого початку і в істині не встояв, бо нема в ньому істини. Коли говорить неправду, тоді своє говорить, бо він неправдомовець і батько неправди» (Йоан. 8:44). Тут Ісус розмовляє з людьми, котрі вперто заперечують Його Месіанство, себто те, що Він посланий Всевишнім, і навіть змовляються вбити Його. Христос відкриває їм причину, чому так різко розмовляє з ними: «Ви від вашого батька – диявола, і ви хочете виконувати бажання вашого батька».

У цьому разі неправда – невіра в Ісуса, небажання сприйняти істину, повна відсутність прагнення змінити своє життя. Він каже: «Хто з вас оскаржить Мене за гріх? А якщо Я істину кажу, то чому ви Мені не вірите?» (Йоан. 8:46). Далі читаємо: «Хто від Бога, той слухає Божі слова; ви ж тому й не слухаєте, що ви не від Бога!» (Йоан. 8:47). Ви стоїте на шляху, який вам звичний, та він неправдивий. Усе ваше життя є лицемірством і обманом, повним порушенням Дев'ятої Заповіді.

Більше того, люди називали Ісуса самаритянином, у котрого вселився біс. Тоді самаритянина вважали за повну протилежність євреєві, оскільки він спотворював справжню релі-

ІСААК БЛАГОСЛОВЛЯЄ ЯКОВА (Бут. 27:21-30)
Гравюра Юліуса Шнорр фон Карольсфельда

гію, додаючи до неї власні вигадки. Назвати єврея самаритянином було дуже великою образою, тим більше сказати, що біс у ньому. Така бурхлива реакція спричинена одним – люди заперечують необхідність змінювати те, до чого звикли, залишити гріхи, що вкоріювалися впродовж років, а можливо, й сторіч.

Сьогодні також можна зустріти немало людей, котрі відмовляються сприйняти Євангеліє. «Ми ще не дозріли до того, щоб прийняти Господа і виконувати Його Заповіді», – заявляють вони. Хтось, можливо, справді не дозрів, а хтось просто не хоче змінювати хоча й грішний, про-

те звичний і зручний спосіб життя. Тому людина, котра вірить, повинна постійно переглядати свої стосунки із Всевишнім, щоб не збитися з правильного шляху.

Звичайно, в одній статті викласти все те, що каже Слово про Дев'яту Заповідь, неможливо. Вивчення Біблії – процес дуже глибокий. Однак ми розглянули достатньо текстів, щоб уже зараз усвідомити, що від неправди треба звільнитися якнайшвидше. У який спосіб ми можемо уникнути всіх проявів брехні, що ведуть нас до досить тяжких наслідків? Шлях один: просити в Господа, щоб Він напо-

внив нас Своєю присутністю, славою, Своїм Духом.

У книзі Псалмів є чудовий текст: «Господи, хто може перебувати в наметі Твоєму? Хто мешкати може на святій Твоїй горі? (15:1), – тобто на горі Морія, на горі Сіон, де був розташований центр поклоніння Богові. – Той, хто в невинності ходить, і праведність чинить, і правду говорить у серці своїм, хто не обмовляє язиком своїм, і злого не чинить для друга свого, і свого ближнього не зневажає! Обридливий погорджений в очах його, і він богобійних шанує, присягає, для себе хоча б і на зло, – і дотримує; не дає свого срібла на лихву, і не бере на невинного підкуп. Хто чинить таке, – ніколи той не захитається!» (15:2-5). Серед названих чеснот особливо вирізняється Дев'ята Заповідь. Принаймні в останньому вірші вона лунає ще раз: «...і не бере на невинного підкуп». Це юридичний термін. Тобто якщо я виконую роль судді чи мене запросили як свідка, треба казати лише правду. Така людина «ніколи не захитається!». Кожна година її життя освячена присутністю Божої слави, вона «праведність чинить, і правду говорить у серці своїм».

Щоб істина була в устах, треба навчитися чесно оцінювати довколишній світ, дорожити стосунками з ближніми, намагатися мати правильне уявлення про Боже Слово, не спотворювати Його, навіть якщо ми зчимось не згодні.

В цьому — запорука нашого спасіння, нашого перебування в присутності Бога. Для цього потрібно щиро вірити, від душі молитися і постійно просити Господа, щоб Він керував нашим життям, спрямовував наші думки й бажання. Дорогі друзі, «нині ж і ви відкиньте оте все: гнів, лють, злобу, богозневагу, безсоромні слова з ваших уст. Не кажіть неправди одне одному, скиньте з себе стару людину з її вчинками й зодягніться в нову, яка оновлюється для пізнання образу Того, Хто її створив, де нема ні грека, ні юдея, ні обрізання, ні необрізання, ні варвара, ні скіфа, ні раба, ні вільного, але все й увсьому — Христос» (Колос. 3:8-11).

Скинути з себе стару людину означає зняти з себе одяг старої, тобто грішної людини, і вбратися в нову, котра створена за образом Божим і котра оновлюється в пізнанні Господа. Станьте іншими, наповніться присутністю Того, Хто створив вас, і тоді ваші уста будуть чистими, а думки й серце – безгрішними.

Хай благословить нас у цьому Бог!

**«Не будеш ходити
пліткарем серед
народу свого.
Не будеш наставляти
на життя
свого ближнього»
Лев. 19:16**

**«Слово
Моє, що
виходить
із уст
Моїх:
порожнім
до Мене
воно не
вертається»**

Одного разу невіруючий чоловік спересердя вирвав з рук своєї дружини Новий Заповіт і викинув його з вікна третього поверху, де вони мешкали. Книга потрапила в одного чоловіка, який проходив повз будинок. Той спочатку перелякався, а потім підняв і почав читати. Врешті-решт, через цю маленьку Книгу він знайшов спасіння.

(Ісаї 55:11)

Коли виникає проблема в сім'ї, ми можемо поводитися по-різному. Оберіть кращий варіант: жодних розмов (уникати конфронтації), не звертати уваги на проблему та мудра розмова (без поспіху обговорити проблему).

Перший принцип: я повинен обговорити проблему.

По-друге, мені потрібно обговорювати не лише факти. Мені потрібно говорити про мої почуття. З п'яти основних рівнів спілкування найефективнішим рівнем є рівень почуттів.

Христос завжди є нашим прикладом. Він висловив Свої почуття під час найбільшого страждання. Це записано у Матв. 26:38. Якщо Він говорив про Свої почуття тим, кого любив, чому нам не робити те ж саме?

Є два способи виявляти свої почуття: з акцентом на «я» та з

акцентом на «ти», що означає говорити про свої почуття, дорікати іншому за свої почуття, вказувати пальцем на себе, вказувати пальцем на іншого, сприяти миру (спокою), провокувати конфлікт. Подумайте, що більш ефективно — слова з акцентом на «я» чи слова з акцентом на «ти».

Твердження з акцентом на «я» повинні сформулювати проблему і показати, які почуття вона викликає у мене, водночас вказуючи, що саме слід змінити в собі партнеру.

Приклад: «Я дуже роздратований тим, що кожного вечора на цьому тижні мені доводилося чекати, поки звільниться телефон, аби подзвонити у своїх справах».

Змініть зазначені нижче фрази з акценту «ти» на акцент «я»: «Ти затримуєш мене», «Ти дратуєш мене».

Отже, цей принцип спілкування звучить так: свої почуття необ-

хідно виявляти словами, роблячи акцент на «я».

Спілкування – це процес. Поки я говорю, мій партнер повинен слухати, і навпаки. Біблія підкреслює вміння слухати. В Якова 1:19 говориться: «Кожна людина нехай буде швидка до слухання». Бог створив нас з двома вухами, але тільки з одним язиком. Як ви вважаєте, чому? Вміння активно слухати означає дещо більше, ніж просто чути слова. Тому наступний принцип спілкування говорить: ти повинен розуміти, що я відчуваю.

Ефективне, або активне слухання сприймає і те, що говориться, і те, що мається на увазі: слова, інтонацію і мову тіла. Тільки так можна зрозуміти все, що хоче сказати співрозмовник.

Яким чином Христос, Майстер спілкування, робив це? Прочитайте Луки 5:6,8,11.

На знак того, що ти зрозумів мене правильно, ти повинен відобразити мої почуття, – так говорить цей принцип. Що таке відображення?

Відображення – це те, як я вмію передавати своїми словами почуття мого співрозмовника. Воно говорить про моє розуміння його стану.

Приклад: «Ти роздратований, бо я примусив тебе чекати». Бог відобразив почуття Йони, показуючи йому, що Йона був засмучений (див. Йони 4:4). При відображенні необхідно використовувати слова, що виражають почуття, а саме: розчарування, зніяковілість, стурбованість, схвилюваність.

Необхідно відзначити, що той, хто говорить (А), для виявлення своїх почуттів використовує слова з акцентом на «я», а слухач (Б) використовує слова з акцентом на «ти», щоб відобразити почуття

того, що говорить (А). Звідси витікає висновок: відображаючи, використовуйте вирази з акцентом на «ти».

Слід пам'ятати, що спілкування може відбуватися на більш глибокому рівні.

Алла: «Я дуже стурбована тим, що кожного вечора чекаю тебе».

Борис: «Тебе засмучує, що я примушую тебе чекати».

Алла: «Більше, ніж засмучує! Я вже починаю сумніватися, чи дійсно я тобі небайдужа».

Борис: «Ти відчуваєш себе невпевнено?»

Алла: «Коли ми одружилися, я думала, що займаю головне місце у твоєму житті. Тепер я не можу цього стверджувати».

Зараз це подружжя спілкувалося по-справжньому – присутні факти і почуття!

Оскільки при вирішенні більшості питань беруть участь дві сторони, партнерам необхідно помінятися ролями.

Борис повинен повести мудру розмову, що виражає його почуття, Алла ж має активно слухати, розуміючи і відображаючи почуття чоловіка.

Борис: «Мені шкода, Алло. Я ніколи не думав, що в тебе можуть виникнути такі почуття. Я був завантажений роботою. Начальник давав мені важкі завдання, і я змушений був працювати надурочно. Мені здається, він хоче мене звільнити».

Алла: «Отже, ти боїшся втратити роботу?»

Нарешті, ми повинні дійти згоди. Якщо кожен з нас розуміє точку зору іншого, ми готові шукати рішення разом. Як правило, це означає компроміс. При взаємовигідному результаті кожний із подружжя мало втрачає і багато набуває.

Урок 4

НОВЕ ЖИТТЯ

ЯК ПОТРІБНО РОЗУМІТИ БІБЛІЮ

Одну людину засудили до 15 років позбавлення волі за тяжкі злочини. У в'язниці їй до рук потрапив Новий Заповіт.

В'язень вирішив тричі прочитати цю книгу. Він чув, що Новий Заповіт — священна Книга. Ця людина вважала, що Бог не забуде її, якщо вона досить сумлінно вивчить Його Слово.

Скільки сил йому потрібно було витратити на вивчення цієї Книги! Стоячи на колінах посеред своєї камери, поволі вчитувався у слова Нового Заповіту. У камеру проникав єдиний промінь світла, який міг одночасно освітлювати лише два-три слова, отже, читання просувалося дуже пові-

льно. Крім того, щоразу, коли чулися кроки охоронця, в'язень змушений був ховати Книгу. Нарешті, через три роки, йому вдалося здійснити свою мрію.

Він знайшов віру і через деякий час почав проповідувати Боже Слово серед в'язнів. Навряд чи можна було знайти ще когось, хто з такою старанністю поставився б до свого служіння.

Тисячі ув'язнених прислухалися до його слів і присвятили своє життя Богові. Багато книг існує на землі, але тільки одна з них є Божим об'явленням. Єдина Книга розповідає нам про Бога, Його характер та задуми щодо людини. Ця книга — Біблія.

Біблія має невичерпну силу. Вона здатна змінити людину, і скрізь, де її вивчають, світ змінюється на краще.

1. Чому Біблія має особливу силу?

Таємниця особливої сили Біблії полягає в її походженні — ця Книга дана Богом.

«Усе Писання Богом натхнене і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божя людина була досконала, до всякого доброго діла готова» (2Тим. 3:16—17).

Зверніть увагу на слова: «Усе Писання Богом натхнене». Отже, і Новий, і Старий Заповіти є Словом Божим. Підтвердженням правдивості Старого Заповіту є численні посилання на нього в Новому Заповіті. Обидві книги перегукуються одна з одною, що свідчить про їхню достовірність.

Апостол Петро говорить:

«Бо пророцтво ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим» (2Петр. 1:21).

Твердження це абсолютно правомірне, тому що в Біблії ми знаходимо понад 2500 виразів *«так говорить Господь»* або *«і сказав Бог»*...

Бог звіщає Свої вічні істини через святих людей — пророків та апостолів. Святий Дух сходить на них уві сні, у видіннях або іншим чином і велить їм записувати або звіщати Слово Боже. Про це засвідчив псалмист Давид:

«Дух Господній говорить в мені, а слово Його на моїм язичку!» (2Сам. 23:2).

Далі буде

ДОБРЫЕ ДЕЛА

ДОБРОДЕТЕЛЬ — дар Святого Духа

Посещая больных онкодиспансера, мы знакомим их с принципами здорового образа жизни, при этом не вмешиваемся в методы лечения клиники и не рекомендуем больным методы исцеления, относящиеся непосредственно к медицинским проблемам. Однако это не означает, что мы не общаемся с врачами-онкологами, от которых не раз слышали высказывание Авиценны: «Рак — болезнь угнетенного духа».

Сама специфика заболевания требует от нас сжатой, «концентрированной» подачи истины Слова Божьего; у больных во время лечения может подниматься температура, появляться ожоги и прочие факторы, при которых беседы для них становятся невозможны, за исключением молитвы в палате. Поэтому форма наших встреч носит особую эмоциональную окраску доверительности и семейственности. На какую

снова продолжить беседу в следующий вторник. Однако продолжение не состоялось — палата была пуста и постель убрана. Но этот больной захотел и успел узнать главное.

Организованное постоянное служение в палатах с воодушевлением восприняла молодежь нашей группы. Среди онкобольных много молодых, и откровенные беседы с ними часто перерастают в дружбу.

Очень важным направлением нашего служения является литературный евангелизм как неотъемлемый и необходимый компонент служения. Книжки и журналы, приобретенные на средства нашей общины, расходятся очень быстро. Библии мы дарим тем, кто нас об этом просит.

Нам приходилось сталкиваться с острой материальной нуждой больных. Вспоминается Магдалена Васильевна из-под Мукачева, у которой во время на-

воднения утонула вся ее семья. Спаслись только она и двое ее внуков. Из-за удара по спине у нее развилась опухоль на легком. Будучи совершенно без средств, она недоедала, да и лечение принимала в недостаточном

объеме. Однажды Магдалена Васильевна рассказала нам о своей нужде. Мы стали носить ей передачи, собрали деньги на обратную дорогу.

Врачи детского отделения обратились к нам с просьбой оказать помощь 12-летней девочке Оле, которая приехала на лечение из-под Самбора, — сдать кровь (у нее редкая группа крови) и помочь с продуктами питания. На эту просьбу отозвались многие.

Хоть в это трудно поверить, но мы с больными находим время

для веселого отдыха. Четыре раза в год стараемся организовать праздники: на Рождество, Пасху, Троицу и годовщину начала нашего служения. Традиционно программа праздников состоит из концерта, проповеди пастора и чаепития за общим столом, где в уютной, домашней обстановке мы беседуем, отвечаем на вопросы, свидетельствуем о встречах с Господом.

Праздники в детском отделении клиники мы проводим силами отделов детского и молодежного служения. Здесь проводим викторины на библейские темы, раздаем подарки. Большинство детей знает основы христианского вероучения! Стараниями молодой мамы пятилетней Инночки, находившаяся на излечении, была одета в костюм принцессы — розовое длинное пышное платье и белую шляпку с вуалью, а в руках она держала золотой жезл. Под нежную музыку она так прелестно танцевала, что вызвала всеобщее умиление. А маленький Тарасик выиграл большинство призов и так похозяйски складывал их на свой стульчик, что мы все поверили: будущее Украины в надежных руках.

Хочется сказать, что важным условием нашего служения являются личные качества характера служителей. Как правило, это улыбчивые, дружелюбные люди, способные создавать спокойную, доверительную обстановку, при которой Слово Божие, накладываясь на личные обстоятельства больного, способствует положительному результату. Другим, не менее важным качеством характера является, выражаясь языком спортсменов, способность преодолевать «длинные дистанции»,

иметь «длинное дыхание». Самодисциплина не дает расслабиться, когда в непогоду после трудового дня нужно идти туда, где тебя ждут. Мы не только верим, что Дух Святой дает силу и руководство, но реально это ощущаем — после служения чувствуем радость и бодрость.

Однако бывают и у нас минуты душевного потрясения, печали и даже горя. Умер 17-летний Игорь, его уже вынесли из палаты, и его мама легла на постель мальчика, как бы сохраняя тепло своего сына. Мы любили Игоря, и не знаю, смогли бы найти нужные слова для мамы, но, к счастью, с нами был пастор.

С 15-летним Павликом мы дружили 1,5 года. Он влился в наше служение — проповедовал в палате, к нашему приходу уже расставлял стулья, приглашал больных к началу служе-

День Пятидесятницы в детском отделении клиники института. Коля Проценко раздает призы викторины

бы тему ни была проповедь, она обязательно должна содержать весть о живом Спасителе, путях к спасению через покаяние и прощение, веру в Божественный характер исцеления.

Помнится случай с тяжелобольным мужчиной. Я вошла в палату, где лежал больной, и пригласила его на беседу, на что он ответил, что не в состоянии ходить, но очень хочет услышать то, что будут говорить о признаках Второго пришествия Иисуса Христа. Я ему пообещала, что в следующий вторник проповедь повторим лично для него. Однако ж больной с горячностью заявил, что даже до завтра не доживет. Я его успокоила, осталась в палате и стала раскрывать объявленную тему. Мужчина внимательно слушал и спешил задать множество вопросов. Если ответ был ему понятен, то он меня останавливал и задавал следующий вопрос. Этот человек как будто пил из источника живой воды. Через час я попрощалась и ушла, пообещав

Пастор Василий Георгиевич Скрипкар рассказывает больным об исцеляющей силе Иисуса Христа

ния. Выглядел он лет на 18, был высоким и плотным. Однажды на вопрос: «Веришь ли ты, что Христос сильный?» Павлик ответил: «Конечно, ведь Он воскрес!» В клинике Павлику исполнилось 17 лет, мы его поздравили, а через 3 дня юноша не стало.

Зато как мы бываем счастливы, когда кому-то стало лучше! Удивительной красоты девушке Лене было очень плохо, и мы молились в палате за ее исцеление. Примерно через 4 месяца Леночка выглядела окрепшей, это была радость для всех.

Мы имеем большое желание, чтобы исцелившиеся онкобольные и находящиеся в болезни из всех регионов Украины приняли участие в развитии этого служения или просто для общения и связались с нами через редакцию.

Будем достойными слугами Господа Иисуса Христа!

Лариса Лапшина, г. Киев

Больные корпуса №2 слушают Слово Божье

«Благословляю тебе, свята віро»

М.В.Гоголь

Ось що писав про себе Микола Васильович Гоголь 1844 року:

«Може, з дванадцяти вже років я йду тією ж дорогою, що й тепер, не хиличись і не вагаючись ніколи в думках головних і не переходячи із одного становища в інше; як-що зустрічав по дорозі щось сумнівне, не зупинявся й не ламав голови, а, махнувши рукою і сказавши — «з'ясується потім, потім», йшов далі своєю дорогою; і справді, Бог допомагав мені, і все з'ясувалося саме собою. Тепер я можу сказати, що в естві своєму я все той самий, може, тільки позбувся багату дечого, що заважало мені на моєму шляху...» (с. 110, 111).

А ось так писав Гоголь, отримавши вістку про смерть свого батька:

«Не турбуйтеся, любя матінко, я переніс цей удар із міццю справжнього християнина. Правда, спочатку ця вістка мене страшенно вразила... хотів навіть утяти життя собі, але Бог утримав мене від цього... сум обернувся на легку, ледве помітну меланхолію, змішану з пошаною до Найвищого. Благословляю тебе, свята віро. У тобі тільки знаходжу я джерело, з якого виходить вітха мій тузі».

У листах 1844 р. читаємо:

«...Уже віддавна дивлюсь я на людину не як на митця, — милість Бога допомогла мені дивитись на неї інакше. Мистецьке ремесло придалося мені тільки в поміч, через нього мені доведеться тільки довести на ділі мою любов, про що я й люблю Бога безперестанку» (с. 112).

«Я залишив на час усе сучасне; я звернув свою увагу на те, щоб пізнати ті вічні закони, якими рухається людина і людство взагалі. Книжки законодавців, душезнавців і спостерігачів за природою людини став я читати. Усе, де тільки виявилось знання людей і людської душі, од сповіді світської людини до сповіді скитника й пустельника, цікавило мене, і на цій дорозі, непомітно, майже не знаючи як, я прийшов до Христа, побачивши, що в Ньому ключ до душі людини і що ніхто із душезнавців не мав у такій великій мірі душевного знання,

як Він. Перевіряючи розумом, перевірю я те, що інші досягають ясною вірою, і в що я вірив до того часу якось темно і неясно» (с. 116).

«По довгих роках, і трудах, і досвідах, і міркуваннях... я прийшов до того, про що вже думав за часів мого дитинства. Що призначення людини — служити, і все наше життя є служінням. Не треба забувати тільки того, що взято місце в земному царстві для того, щоб служити в ньому Царю Небесному, і тому мати на увазі Його Закон».

«Найтяжче на світі тому, хто не упевнив себе на якомусь місці, не з'ясував собі, що то за праця, яку він має: йому найтяжче прикласти до себе Закон Христа, який є для того, щоб прикладати його на землі, а не в повітрі, а тому і життя мусить бути для нього вічною загадкою. Перед ним в'язень має перевагу: він знає, що він в'язень, і тому знає, що брати з закону. Перед ним жебрак має перевагу: він теж має місце, він жебрак, а тому і знає, що брати з закону Христового. Але людина, що не знає, в чім її праця, де її місце, що не визначила собі нічого і не зупинилася ні на чім, перебуває ані в світі, ані поза світом, не дізнається, хто її ближній, хто брат, кого треба любити, кому дарувати» (с. 120).

«Тяжко буде покараний той, хто дістав від Бога талант і закопав його в землю, а немає людини, що б не дістала якого-небудь таланту».

«Якщо вже жажатися... то не з приводу якихось подій навколо, але, звернувшись до самих себе, втопивши внутрішнє око в глибину своєї душі, де з'являється... всі занедбані душевні якості, яких не тільки не вжили в діло для слави Божої, але які ми оплювали самі, потоптали їх і, не уживши в діло їх, дали волю будякам і тернам покрити всіма занедбану ниву» (с. 121).

«Скажу вам, поки що тільки я переконуюся щоденним досвідом, повсякчас і кожної хвилини, що тут, у цьому житті, повинні ми працювати не для себе, а для Бога» (Д. Чижевський. Нариси з історії філософії в Україні).

Як у листах Гоголя-школяра, так і наприостанку бачимо той самий дух, тусаму мету — служіння Богові. Нині це питання ще не зняте з порядку денного, а тому є над чим замислитися кожному.

«ТРЕТЬЯ»

Продолжение.

Начало в газете «Вічний Скарб», № 11, 2004

А вот еще одна библейская история. Пророк Самуил предсказывает молодому Давиду, что он станет царем Израиля, и благословляет его на царство. Саул, царствующий в то время, относится к этому весьма болезненно. Однако ни в поведении Давида, ни в его словах нет ничего, что как-то подрывало бы царский престиж и статус Саула. Давид любит своего царя, верен ему во всем и всегда почитателен. У Саула нет ни малейшего повода, чтобы обоснованно выразить свою подозрительность, обвинив Давида в открытой вражде. Вместе с тем, теряя доверие к Богу, Саул начинает терять жизненное равновесие. Потакая своим необоснованным подозрениям, Саул незаметно для себя превращает их в призрак Давида. И этот призрак начинает его мучить. Реальный Давид недоумевает и скорбит, замечая, как портятся его отношения с Саулом и над ним сгущаются тучи.

«И с того дня и потом подозрительно смотрел Саул на Давида. И было на другой день: напал злой дух от Бога на Саула, и он бесновался в доме своем, а Давид играл рукою своею на струнах, как и в другие дни; в руке у Саула было копье. И бросил Саул копье, подумав: пригвожду Давида к стене; но Давид два раза уклонился от него. И стал бояться Саул Давида, потому что Господь был с ним, а от Саула отступил» (1 Цар. 18:9-12).

Если бы уважаемый мной человек попытался дважды пригвоз-

дить меня к стене, сомневаюсь, что мое доброе отношение к нему осталось бы прежним. В такой ситуации и раздражение, и страх кажутся вполне уместными. Однако первым страх посетил вовсе не Давида.

«И удалил его Саул от себя, и поставил его у себя тысяченачальником... И Давид во всех делах своих поступал благоразумно, и Господь был с ним. И Саул видел, что он очень благоразумен, и боялся его» (1 Цар. 18:13-15).

И вот Саул решил «подставить» Давида. Он поручил ему своего рода боевую операцию, нелепую, заведомо обреченную на провал и гибель исполнителя (см. 1 Цар. 18:25). Но Господь был с Давидом, и он остался жив, к тому же прославившись, к еще большему огорчению затаившего злобу царя.

Тогда Саул предпринимает еще одну попытку. Впрочем, она похожа на две предыдущих.

«...и он сидел в доме своем, и копье его было в руке его, а Давид играл рукою своею на струнах. И хотел Саул пригвоздить Давида копьем к стене, но Давид отскочил от Саула, и копье вонзилось в стену; Давид же убежал и спасся в ту ночь. И послал Саул слуг в дом к Давиду, чтобы стеречь его и убить его до утра. И сказала Давиду Мелхола, жена его: если ты не спасешь души твоей в эту ночь, то завтра будешь убит. И спустила Мелхола Давида из окна, и он пошел, и убежал и спасся» (1 Цар. 19:9-12).

С этого дня жизнь Давида надолго превратилась в сплошное бегство. Саул уже не мог отказаться от попыток убить Давида. А Давид так и не смог понять, за что он стал гонимым. И вот, пожалуй, самый яркий эпизод из истории этих отношений.

Саул с тремя тысячами вооруженных людей в очередной раз бросается на поиски Давида. «И пришел к загону овечьему, при дороге; там была пещера, и зашел туда Саул для нужды; Давид же и люди его сидели в глубине пещеры» (1 Цар. 24:4).

Саул один входит в темную пещеру. А в ее глубине, затаив дыхание, спрятались от погони Давид и его вооруженные друзья. Какая удача! Какой подарок судьбы! Ничего не подозревающий, беззащитный Саул в нескольких метрах от руки Давида.

ЩЕКА

*«Но кто ударит тебя
в правую щеку твою,
обрати к нему
и другую».*

Вадим Гриц,
из книги «Богатство нищих»

Вполне возможно, что Давид вдруг представил, как в смертельно опасном ударе в него летит четвертое копьё Саула, и этот удар он должен предотвратить. Сейчас есть шанс увернуться от него и больше никогда не дать повториться подобным попыткам. Разве это было бы несправедливо?

Друзья Давида переглянулись. Сверкнули глаза, блеснули клинки. Давид, бей!

«Давид встал и тихонько отрезал край от верхней одежды Саула. Но после сего больно стало сердцу Давида, что он отрезал край от одежды Саула. И сказал он людям своим: да не попустит мне Господь сделать это господину моему, помазаннику Господню, чтобы наложить руку мою на него, ибо он помазанник Господень. И удержал Давид людей своих сими словами, и не дал им восстать на Саула. А Саул встал и вышел из пещеры на дорогу. Потом встал и Давид, и вышел из пещеры, и закричал вслед Саула, говоря: господин мой, царь! Саул оглянулся назад, и Давид пал лицом на землю и поклонился ему. И сказал Давид Саулу: зачем ты слушаешь речи людей, которые говорят: „вот, Давид умышляет зло на тебя“? Вот, сегодня видят глаза твои, что Господь предавал тебя ныне в руки мои в пещере; и мне говорили, чтоб убить тебя; но я пощадил тебя и сказал: „не подниму руки моей на господина моего, ибо он помазанник Господа“. Отец мой! посмотри на край одежды твоей в руке моей; я отре-

зал край одежды твоей, а тебя не убил: узнай и убедись, что нет в руке моей зла, ни коварства и я не согрешил против тебя; а ты ищешь души моей, чтоб отнять ее. Да рассудит Господь между мною и тобою, и да отмстит тебе Господь за меня; но рука моя не будет на тебе, как говорит древняя притча: „от беззаконных исходит беззаконие“. А рука моя не будет на тебе... Саул сказал: твой ли это голос, сын мой Давид? И возвысил Саул голос свой, и плакал, и сказал Давиду: ты правее меня, ибо ты воздал мне добром, а я воздавал тебе злом; ты показал это сегодня, поступив со мною милостиво, когда Господь предавал меня в руки твои, ты не убил меня. Кто, найдя врага своего, отпустил бы его в добрый путь? Господь воздаст тебе добром за то, что сделал ты мне сегодня» (1 Цар. 24:5-14, 17-20).

Вот что значат слова Иисуса: **«Но кто ударит тебя в правую щеку твою, обрати к нему и другую».**

И наконец давайте еще раз обратим наши взоры на Самого Христа. Мы слишком часто воспринимаем совершенное Иисусом как само собой разумеющееся. Мы редко задумываемся над тем, что у Спасителя Христа был выбор. Он мог и не сделать того, что совершил. Он мог не взойти на крест, по-другому ответить на обиды, нападки и удары многих людей.

**Окончание
читайте**

в следующем номере

Стучался Христос

*Я с работы пришел, сколько дел, я устал.
Не успел ужин съесть, кто-то в дверь постучал.
Товорят, неприлично болтать с полным ртом,
Пусть пока постучит, я открою потом.*

*Ах, какой сериал, а герой — просто зверь.
Кто-то снова легонько стучит в мою дверь.
Пусть еще постучит, я потом отворю.
Интересный ведь фильм, я его досмотрю.*

*Ночь за окном, город весь мирно спит,
Но опять в мою дверь кто-то тихо стучит.
Но зачем он стучит? Ведь так сладок мой сон.
Не хочу подниматься, открою потом.*

*Утро вновь настает.
Пробуждаюсь от сна
И какая-то странная
здесь тишина.
Что случилось со мной
не могу я понять.
Просто в двери
мои перестали стучать.*

*Я с постели своей
поднимаюсь скорей,
Торопясь впопыхах, выбегаю
за дверь.
На пороге видны следы крови и слез,
И написано рядом:
«Стучался Христос».*

Любовь Маркова

СЛОВО ЯВЛЯЕТ СВЕТ

«Хотя я во мраке, но Господь свет для меня», — провозглашает пророк Михей (Мих. 7:8). «Бог есть мой свет», — поет Давид. Христос, Живое Слово, в состоянии рассеять наш мрак, потому что Он есть «свет миру» (Иоан. 8:12).

«Откровение слов Твоих просвещает» (Псал. 118:130). «Слово Твое — светильник ног моей и свет стезе моей»

(стих 105). Живое Слово и написанное Слово — это два источника света для наших темных ночей.

В книге «Ты пишешь список, Господи» ее автор Дороти Гейлд предлагает план из четырех пунктов в случае несчастья. Краткие выводы из этого плана следующие: доверяйте Ему, отдавайте Ему, благодарите Его, позвольте Ему действовать в вашей жизни.

Країна Хунза

Хунза розташована в Пакистані на кордоні трьох держав: Пакистану, Афганістану і Китаю, займає територію 150² км, а її населення становить 30 тис. чоловік. Вона розташована в найвищих горах світу – Гімалаях. Понад дві тисячі років Хунза була відрізана від решти світу. Отже, її жителі – хунзакути – також були ізольовані, чим вони, до речі, дуже пишаються.

Літаком потрапити в Хунзу неможливо, для гелікоптерів там занадто високі гори. Єдина можливість дістатися туди – проїхати дуже небезпечною гірською дорогою. Ця дорога, викладена з каміння, пролягає схилами гір. Місцями вона має лише півтора метра завширшки, а внизу – стометрова прірва зі стрімкою річкою. Весь шлях до Хунзи, близько 100 км, займає 12 годин їзди на джипі, за умови, що не доведеться відбудовувати дорогу через часті обвали.

Але чому хунзакути володіють найкращим здоров'ям серед жителів Землі? Як вони можуть зберігати працездатність до самої смерті? У чому секрет їхнього довголіття? Звернімося до фактів.

На нашій планеті є країна, де люди живуть до ста, а деколи навіть до ста сорока років. Вони володіють найкращим здоров'ям порівняно з рештою людства. Ця країна називається Хунзою, а її жителі – хунзакути.

1 У країні Хунза переважають два напрямки руху – вгору і вниз. І є тільки один спосіб пересування – пішки. Хунзакути багато часу і сил витрачають на фізичну працю. Фактично половину свого життя вони проводять у ходьбі. Основний вид діяльності хунзакутів – праця на фермах, яка не залишає часу на неробство. Навіть жінки після народження дітей вже наступного дня стають до роботи.

2 Оскільки в Хунзі немає заводів, фабрик, автомобілів, отже, там немає і проблем із забрудненим середовищем. Через високе розташування над рівнем моря хунзакути змушені глибоко дихати, щоб отри-

мувати в достатку кисню під час праці. Глибоке дихання і свіже повітря – одні з найважливіших факторів у житті хунзакутів.

3 Харчування хунзакутів в основному складається з абрикосів, коров'ячого молока і козячого сиру, нарівні з хлібними злаками – ячменем і пшеницею. Вони їдять також фрукти й овочі, а м'яса майже не вживають. При цьому, у більшості випадків їжа не піддається термічній обробці, бо в цій країні дуже мало палива і майже всі продукти харчування, такі як хлібні злаки, овочі та інші, вживаються в сирому вигляді. Хунзакути їдять у чітко визначений час: вранці, вдень і задовго до сну. У них немає поняття «перекусити».

4 У Хунзі багато сонячного світла протягом цілого року. Люди працюють на сонці, тому вони життєрадісні і привітні. А от місцевість Нагір у південній частині тієї ж долини в зимові місяці не прогрівається сонцем. Тому жителі Нагіра не настільки дружні, життєрадісні і здорові, як хунзакути. Основна причина – брак сонячного світла.

5 Хунзакути ніколи не носять із собою термоси чи фляги. Як тільки вони відчують спрагу, то п'ють чисту воду зі струмків. У цій країні тисячі струмків, які витікають з високогірних льодовиків. Льодовикова вода надзвичайно багата мінералами і приємна на смак. Кажуть,

що хунзакути п'ють води більше за будь-який народ у світі.

6 У них немає часу чи, може, електрики для освітлення. Вони мають лише небагато олій з кісточок абрикосів, яку використовують для приготування їжі. Через відсутність освітлення хунзакути лягають спати при заході сонця і встають на світанку. Вони не їдять пізно, тому насолоджуються глибоким сном.

7 У Хунзі немає поліції, армії, немає дорожніх аварій і суєти цивілізації. Одним словом, у них немає причин для стресів. Навпаки, там переважає дух любові і взаєморозуміння, кожен готовий прийти тобі на допомогу! І тому – вони здорові!

Чого ви навчилися на прикладі цього народу? Що сприяє їхньому довголіттю? Фізичні вправи, свіже повітря, належне харчування, сон, відсутність стресів і багато любові. Ось чому хунзакути живуть до ста сорока років у повному здоров'ї.

За матеріалами журналу «Блага вістка»

Если думать только хорошее,
Если видеть только прекрасное,
Легче будет с житейскою ношею
По дорогам земным странствовать.

Если тучи на небе черные,
Если думы на сердце серые,
Вспомни ткань из лучей парчевую,
Вспомни почки на ветках первые.

Если думать...

Вера Кушнир

Если люди полны враждебности,
Если планы у них враждебные,
Вспомни очи, полные нежности,
Вспомни руки Христа милосердные.

Если рвы пред тобой широкие,
Если горы непроходимые,
Вспомни: ангелы светлокие
Сохраняют нас невредимыми.

Если смерть над тобою скалится,
Если дух замирает в теле,
Вспомни: имя Христово славится,
Если славить Его на деле.

Человек погиб, поверив диаволу, и был спасен, поверив Христу.

Когда верный слуга Господа д-р Муун был поражен слепотой, он сказал: «Боже, я принимаю от Тебя этот талант слепоты, помоги мне использовать его для славы Твоей». И Бог помог ему изобрести азбуку для слепых, по которой тысячи незрячих научились читать.

Аучшие борцы Христа вышли из военной школы страдания.

РАЗГОВОР С НИКОДИМОМ

(Евангелие от Иоанна 3:1-17)

Учение Иисуса глубоко затронуло сердце Никодима — человека, который занимал высокое положение в еврейской иерархии. Прекрасно образованный, обладающий выдающимися талантами, он был уважаемым человеком, членом синедриона. Никодим очень хотел побеседовать с Иисусом, но боялся открыто идти к Нему. Если бы о его встрече было известно синедриону, ему не удалось бы избежать насмешек и оскорблений. И Никодим решил поговорить с Иисусом тайно. Когда город затих и погрузился в сон, он пошёл к Иисусу.

Напустив на себя важность, Никодим начал с похвалы, чтобы продемонстрировать своё доверие к Иисусу и расположить Его к себе, но на самом деле в его речах сквозило сомнение. «Равви! — сказал он. — Мы знаем, что Ты Учитель, пришедший от Бога; ибо таких чудес, какие Ты творишь, никто не может творить, если не будет с ним Бог». Никодим не признавал Иисуса Мессией, считая Его лишь Учителем, посланным Богом.

Вместо того, чтобы ответить на это приветствие, Иисус внимательно посмотрел на собеседника, как бы читая его душу. Он знал о цели его прихода и начал с самого главного, торжественно, но доброжелательно: «Истинно, истинно говорю тебе: если кто не родится свыше, не может увидеть Царствия Божия» (Иоанна 3:3). Никодим пришёл к Господу, желая поговорить с Ним, но Иисус сразу открыл ему основные принципы истины. В сущности, Его слова означали следующее: ты нуждаешься не столько в теоретическом знании, сколько в духовном возрождении, в обновлении сердца; ты должен принять новую жизнь свыше, прежде чем сможешь оценить небесное; пока в тебе не произойдёт перемена и ты не увидишь всё в новом свете, беседа со Мной о Моей власти и Моём служении не послужит тебе во спасение.

Символическое понятие «рождения свыше», о котором говорил Иисус, было знакомо Никодиму, поэтому он должен был бы понять, что слова Иисуса не следует толковать буквально. Но он с иронией спросил Христа: «Как может человек родиться, будучи стар?» Однако Спаситель не поддержал спора. Торжественно, с тихим достоинством поднял Он руку и с ещё большей твёрдостью повторил удивившие Ни-

Между фарисеями был некто, именем Никодим, один из начальников Иудейских. Он пришел к Иисусу ночью и сказал Ему: Равви! мы знаем, что Ты учитель, пришедший от Бога; ибо таких чудес, какие Ты творишь, никто не может творить, если не будет с ним Бог. Иисус сказал ему в ответ: истинно, истинно говорю тебе, если кто не родится свыше, не может увидеть Царствия Божия.

кодима слова: «Истинно, истинно говорю тебе, если кто не родится от воды и Духа, не может войти в Царствие Божие». Никодим знал, что Христос имел в виду крещение водой и обновление сердца Духом Божиим. Он убедился, что перед ним был Тот, Чьё появление предсказывал Иоанн Креститель.

Иисус продолжал: «Рождённое от плоти есть плоть, а рождённое от Духа есть дух». Человеческое сердце по своей природе привержено злу. «Кто родится чистым от нечистого? Ни один» (Иов 14:4). Жизнь христианина — это не изменение или улучшение старого, но преобразование его естества. Эта перемена может произойти только под влиянием Святого Духа.

Никодим всё ещё недоумевал, и тогда Иисус облёк Свою мысль в притчу, сравнив деяние Святого Духа с ветром: «Дух дышит, где хочет, и голос его слышишь, а не знаешь, откуда приходит и куда уходит: так бывает со всяким, рождённым от Духа».

Христос неустанно воздействует на сердце человека, но увидеть

эту деятельность так же невозможно, как ветер. Когда Дух Божий овладевает сердцем, Он обновляет жизнь. Если душа верою покоряется Богу, тогда сила, невидимая для человеческого глаза, творит новое существо по образу Божьему.

Никодима поразил способ, каким совершается рождение свыше. Он спросил удивлённо: «Как это может быть?» «Ты — учитель Израилев, и этого ли не знаешь?» — отвечал Иисус. Это был урок для Никодима. Христос говорил логично и убедительно, Его взгляд и голос выражали любовь, и Никодим, поняв своё жалкое состояние, не обиделся. Ему очень захотелось испытать самому духовную перемену. Но как этого достичь? Иисус ответил на этот невысказанный вопрос: «И как Моисей вознёс змию в пустыне, так должно вознесу быть Сыну Человеческому, дабы всякий, верующий в Него, не погиб, но имел жизнь вечную». История с Моисеем была хорошо известна Никодиму. Символ — вознесённый змей — помог ему понять миссию Спасителя. Когда израильский народ в пустыне умирал от укусов ядовитых змей, Господь повелел Моисею сделать медного змея и установить его высоко в центре лагеря. Всему стану было объявлено, что всякий, кто посмотрит на медного змея, останется жив. Люди хорошо знали, что сам по себе медный змей не имеет никакой силы. Но это был символ Христа. Для того, чтобы жить, они должны были взирать на этот символический образ.

В беседе с Никодимом Иисус раскрыл План спасения и Свою миссию в этом мире. Никодим сокрыл истину в своём сердце, в течение трёх лет она не принесла видимых плодов. Но Иисус знал, в какую почву бросает семя.

После вознесения Господа, когда ученики были рассеяны вследствие гонений, Никодим смело выступил вперёд. Некогда осторожный и сомневающийся, он стоял твёрдо, как скала, и укреплял веру в учениках Иисуса, материально поддерживая дело евангелистов.

Никодим рассказал Иоанну об этой ночной беседе с Иисусом, и тот записал её в назидание миллионам людей. Истины, преподанные ему, ныне так же важны и актуальны, как в ту знаменательную ночь, когда иудейский начальник пришёл расспросить о смысле жизни скромного галилейского Учителя.

По книге Э. Уайт
«Христос — надежда мира»

ПРОЩЕНИЕ БОЖЬЕ И ЧЕЛОВЕЧЕСКОЕ

У древних греков был праздник «амнисто» (от этого корня слово «амнистия»). Раз в году греки добровольно отказывались от взаимной вражды, судебных тяжб, притязаний и препирательств.

Начинался праздник торжественным «погребением» всех семейных ссор, недоразумений с соседями, всевозможных огорчений, обид и несправедливости.

У христиан древнеапостольской церкви время взаимного прощения связывалось с воспоминаниями смерти Иисуса Христа. У накрытого стола верующие каялись и взаимно прощали друг друга. Вслед за вечерей Господней устраивалась вечеря христианской любви, носившая название «агапе».

О, как современен и чрезвычайно нужен такой праздник взаимного прощения нам, верующим, находящимся во всех странах!

В одной тюрьме, среди сотни заключенных, находилось пятеро особенно послушных и примерных в работе мужчин. Начальник тюрьмы обратился к губернатору с просьбой о досрочном их помиловании. Губернатор согласился на условии, что до последнего момента никто не будет знать их фамилий.

И вот, по истечении нескольких месяцев, все арестанты были выстроены на линейку. Начальник тюрьмы объявил, что пятеро из них будут досрочно отпущены на свободу. В огромном зале воцарилась мертвая тишина. Никто не знал имен этих счастливых, но каждый хотел быть на их месте.

Легко понять, что случилось, когда были названы имена. Помилованные заплакали от радости, зато сердца всех остальных не испытывали радости, ибо должны были опять оставаться в заключении. Таково человеческое прощение, но как отличается от него прощение Божье!

На одном корабле оказался не поддающийся дисциплине матрос. Его всячески наказывали много раз, но ничего не помогало. Тогда был собран совет для решения вопроса об отчислении моряка на сушу.

После некоторого размышления один офицер сказал: «Я знаю еще одно средство, которое мы не применяли». — «Каково оно?» — поинтересовались присутствующие.

«Простить моряка!» — предложил офицер. «Можно попробовать», — согласился капитан.

С того времени моряк стал неузнаваем. То, что не смог сделать закон, сделала милость.

Подготовил К.Петрук

ОХ, АЛКОГОЛЬ!!!

«Алкоголь, — по словам одного объявления, — прекрасно удаляет пятна с одежды». Возможно, это так. Но алкоголь удаляет одновременно и саму одежду, и притом не только летнюю, но заодно и весеннюю, осеннюю и зимнюю, и не только одежду пьющего, но и его жены и детей. Алкоголь удаляет и многое другое, например, домашнюю мебель из квартиры, еду из погреба, радость с лица жены и счастливый смех ни в чем не повинных детей. Редко что в мире может сравниться с этой «удаляющей» силой алкоголя. «...Не обманывайтесь... пьяницы... царства Божия не наследуют». «Горе тебе, который подаешь ближнему твоему питье... и делаешь его пьяным» (1 Кор. 6:9-10; Авв. 2:15).

Однажды внимание прохожих было привлечено странным поведением человека, который у двери питейного заведения делал замеры деревянным метром.

— Восемьдесят пять сантиметров ширины и два метра высоты, — бормотал он.

Затем, обернувшись к остановившимся около него любопытным, объяснил:

— Дверь эта, в общем, небольшая. Однако, был у меня дом, и он целиком прошел через нее. Была земля, и она прошла через нее. Имел дорогую мебель, и та прошла через эту дверь, причем мебель не нужно было даже разбирать. Мои сбережения также прошли через эту

дверь, но если бы это было все! Я имел крепкое здоровье, а недавно врач мне заявил: «Свое здоровье вы пропустили через дверь кабака!»

ПРЕКРАТИТЕ ОТРАВЛЯТЬ СЕБЯ

ПОБЕГ ОТ РЕАЛЬНОСТИ

Алкоголь — это легальный наркотик, причиняющий больше страданий в мире, чем какой-либо другой. 75% всех преступников употребляли алкоголь либо перед совершением преступления, либо во время его. 50% выпивших водителей погибают в автомобильных катастрофах. Во многих городах мира целые районы считаются небезопасными по причине преступности, связанной с употреблением алкоголя. К сожалению, общая картина этих проблем усугубляется тем, что употреблять алкоголь начинают во все более юном возрасте.

АЛКОГОЛЬ В ОРГАНИЗМЕ

1. Алкоголь — это химическое вещество, вызывающее ощущение тепла в организме, но не

являющееся пищей. Он хорошо всасывается в желудке и через кровеносную систему быстро разносится по организму.

2. Алкоголь не является стимулятором, но депрессантом. Из-за громких разговоров, сопровождающих выпивку, может сложиться впечатление, что алкоголь возбуждает, но на самом деле такое поведение является результатом подавления нормальных реакций человека.

3. Алкоголь оказывает сильное повреждающее воздействие на мозг, особенно на ту его часть, которая отвечает за умственную деятельность. Он также парализует способность рассуждать, мешает концентрации внимания и нарушает координацию движений. Даже одна порция выпивки может оказывать продолжительное разрушительное действие на клетки мозга.

4. Длительное воздействие алкоголя на организм приводит к циррозу печени, гастриту, язве желудка, кровотечению и низкой сопротивляемости такому заболеванию, как пневмония.

5. В дополнение, алкоголики сокращают продолжительность своей жизни на 10—12 лет.

УМЕРЕННОЕ УПОТРЕБЛЕНИЕ АЛКОГОЛЯ

Многие говорят: «Пара бокалов пива не повредит здоровью». Алкоголь влияет на микроциркуляцию через артериолы, капилляры и вены. Это способствует увеличению скорости оседания эритроцитов и сгущению крови. Даже незначительная концентрация алкоголя в крови (0,25%), которая наступает после употребления 1-2 баночек пива, ведет к «слипанию» красных кровяных клеток. По мере увеличения концентрации блок «слипшихся» кровяных клеток увеличивается и, в конце концов, перекрывает сосуд, препятствуя поступлению кислорода в мозг. Стоит ли позволять нескольким порциям алкоголя разрушать память, затруднять процесс освоения сложных навыков и снижать способность рассуждать?

КТО СТАНОВИТСЯ АЛКОГОЛИКОМ?

Фактически один из десяти человек, употребляющих алкоголь, становится алкоголиком. И невозможно предсказать, кто будет этим одним. Может случиться, что именно вы.

ГДЕ ВЗЯТЬ СИЛЫ ДЛЯ ПЕРЕМЕН?

КАК БОГ РАБОТАЕТ?

Некоторые люди, желая оставить плохие привычки, ошибочно думают, что достаточно помолиться Богу, и искушения просто исчезнут. Однако Он дает силы победить их, вместо того чтобы удалять от нас. Библия утверждает, что «... верен Бог, Который не попустит вам быть искушаемыми сверх сил, но при искушении даст и облегчение, так чтобы вы могли перенести» (1 Кор. 10:13).

Наша же часть — получив обещанную свыше силу, взаимодействовать с Богом для достижения цели. И сделать это можно следующим образом.

Примите **решение** измениться. Резко порвите с плохой привычкой. Гораздо тяжелее освождаться медленно и постепен-

но. Не стоит даже изредка потворствовать своей привычке. Неправильно используя полученную силу, вы наверняка потерпите поражение.

Писание дает нам простой план для победоносной жизни.

Шаг первый: просите.

В Библии есть обетование: «Итак, если вы, будучи злы, умеете даяния благие давать детям вашим, тем более Отец ваш Небесный даст блага просящим у Него» (Матф. 7:11).

Шаг второй: верьте, что получили.

Иисус уверяет нас: «...все, что ни будете просить в молитве, верьте, что получите, — и будет вам» (Марка 11:24).

Шаг третий: попечение не превращайте в похоть, чтобы не упасть.

Писание советует: «Но облакитесь в Господа Иисуса Христа, и

попечения о плоти не превращайте в похоти» (Римл. 13:14).

Для многих людей, борющихся со своими пристрастиями, осознание возможности возврата к плохой привычке, например, такой как курение, будет существенно ослаблять их способность противостоять искушению. Для достижения победы мы должны просить помощи у Бога, верить, что получим ее, и желать достигнуть цели, не боясь возврата к прежнему поведению.

Помните: старые привычки сформировались не за один день и не исчезнут легко. Мы должны быть бдительными до тех пор, пока новый образ жизни не станет нашей второй натурой.

Наделенные Божьей силой, мы можем сказать с полной уверенностью: «Все могу в укрепляющем меня Иисусе Христе» (Фил. 4:13).

ВОПРОСЫ ДЛЯ ПРОВЕРКИ

Выберите правильный, с вашей точки зрения, ответ, подчеркнув соответствующую букву.

1. Наиболее преуспевают в преодолении вредных привычек те, кто:

- А.** Имеет большую силу воли;
- В.** Посещает специальные семинары;
- С.** Стремится к здоровой духовной перспективе.

2. Наилучший путь к стойкому успеху в преодолении вредных привычек:

- А.** Медленно, постепенно осваиваться;
- В.** Резко порвать с привычкой;
- С.** Изредка потворствовать ей.

Анечка вела дневник. Каждый день девочка записывала, что с ней происходило, а еще она переписывала туда красивые стихи и песни, рисовала картинки и клеила открытки. Когда она только начинала писать дневник, тетрадка была толстая, и девочка думала, что ее хватит на десять лет. А вот сегодня она обнаружила, что до конца осталась всего страничка. Приближался Новый год, и

Аня начала перечитывать свои записи и вспоминать все события, которые с ней происходили. Внезапно обратила внимание, как Иисус отвечал на ее молитвы, как Он охранял ее. В комнату зашла мама и спросила:

— О чем мечтаешь?

— Мама, я так хочу, чтобы Иисус уже пришел. Вот бы мне такую лестницу, как у Иакова. Раз, и на небе.

— А у тебя есть такая лестница, — сказала мама.

— Где? — искренне удивилась Анечка.

— Вот она, — мама показала дочке ее дневник. — Это лестница времени. Год за годом мы поднимаемся все выше и выше. А придет время, и мы встретимся с Иисусом. Так что это только одна из ступенек, которые мы должны пройти.

— Да, но это так долго и трудно, — грустно произнесла Анечка.

— Зато какая радость нас там ожидает! Я думаю, это того стоит. Нужно очень постараться, потому что каждый год может быть как ступенечкой вверх, так и вниз.

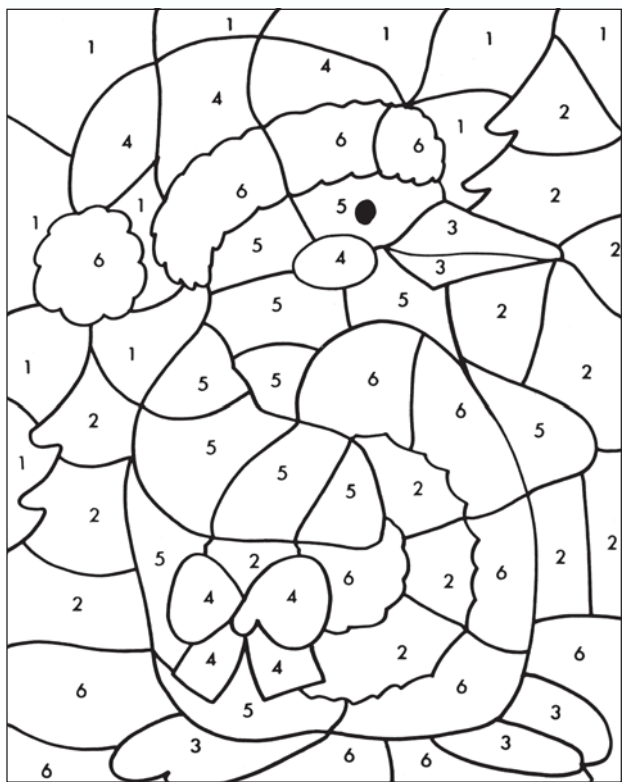
На Новый год Анечке подарили много подарков. Одним из них был новый дневник. Девочка открыла первую страничку. Страничка была чистой, белой, как снег. Она подумала и написала: «Иисус, я хочу, чтобы этот год был ступенечкой вверх – Тебе на встречу».

Дорогие друзья, пусть и у вас этот год будет ступенечкой навстречу нашему Господу Иисусу Христу.

Раскрась картинку по номерам

1 голубой	4 красный
2 зеленый	5 черный
3 желтый	6 белый

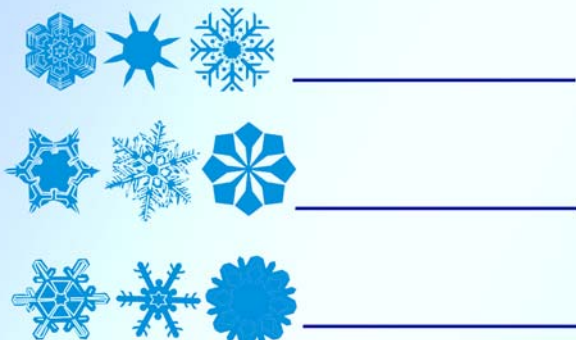
*Поздравляем! Поздравляем!
Поздравляем всех подряд!
И знакомых, и чужих,
Взрослых всех и всех ребят!*

*С Новым годом! С Новым годом!
С первым днем в календаре!
Мира Вам под неба сводом
И любви Вам на земле!*

*Если будем Богу верить,
Будем верить и любить,
Он в году грядущем будет
Рядом с нами вместе жить.*

*Божьих Вам благословений,
Пусть Господь нас всех хранит.
Счастья Вам, в любви, с терпеньем
Вместе Новый Год прожить!*

Что говорят нам снежинки об Иисусе?

Откр. 1:7

ГОЛОВОЛОМКА

Християнський радіотелецентр

«ГОЛОС
НАДІЇ»

пропонує цикл радіопередач,
які транслюються Національною
радіокомпанією України.

Перша програма Українського радіо:
в суботу 16.25-16.30,
в неділю 7.45-8.00.

Друга програма Українського радіо
«Промінь», (105 FM):
в понеділок 10.05-10.10,
у вівторок 10.05-10.20.

Шановні друзі!

Вашим вірним помічником у вивченні Біблії може стати Заочна Біблійна школа, створена при радіотелецентрі «Голос надії». Нею розроблено спеціальний курс друкованих матеріалів — «Нове життя», «Сила відродження», «Таємниці пророцтва Даниїла» для дорослих, а також уроки «Небесна Перлинка» для дітей 7-12 років. Навчання проводиться безкоштовно і не обмежено часом.

Ваші заяви надсилайте за адресами:

79040, Львів-40, п/с 3988

04071, Київ-71, п/с 36

Заочні Біблійні курси

тел. (044)416-31-91

Електронна пошта: bibleschool@mail.ru

Запрошуємо відвідати
інтернет-крамницю
видавництва

www.7knig.ru

* Пророчі книги про останній час;	* Біблії;
* навчальні посібники з вивчення Біблії;	* дитячі книги;
* християнські відеофільми;	* коментарі;
* книжки про сім'ю і здоров'я;	* атласи;
* книжки з питань овочівництва Д.Мітлайдера;	* словники;
* аудіокасети християнських пісень;	* поштові картки.

Ми маємо для Вас «Весть о здоровье»

За статистикою ВОЗ 50—60% причин захворювань слід шукати в неправильному способі життя, 20% — в екології, 10—15% — у спадковості. На жаль, найбільша кількість засобів для охорони здоров'я використовується не на відновлення та зміцнення здоров'я, а на лікування захворювань.

«Весть о Здравье» (рос.мов.) познайомить вас з методиками здорового способу життя, які допоможуть не лише змінити хід захворювань, але й покращити ваш стан, зберегти здоров'я.

У нашому журналі будуть подані матеріали програми способу життя, дієвість якої вивчається протягом останніх 25 років представниками медичної науки; ці матеріали мають відповідні публікації (понад 220) в солідних наукових виданнях.

Ми поговоримо про прості методи лікування, домашню аптечку, догляд за хворими, самодіагностику, високі технології в науковій, містичній, нетрадиційній, альтернативній медицині та про багато іншого.

Ласкаво просимо,

часописе

«Весть о Здравье»!

З питань придбання
журналу звертатися за тел.:
(044) 467-50-33

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Дорога редакціє!

Я одна з шанувальниць газети «Вічний скарб». Газета ця, безумовно, цікава і повчальна. Я була вражена надрукованими матеріалами. Особливо мені сподобалась стаття М.В.Гоголя «Правила життя в мирі». Я показала її сусідці, завучу школи, яка взялася зачитати її в класах.

Дуже імponує мені вірш Олександра Сушенка «Не курите, девы, папиросы». Актуальна тема, нічого не скажеш! До цього вірша я намалювала так звану «сьогочасну» мадонну. Була б рада, якщо б ви подали її в газеті разом зі згаданим віршем.

Малюнок
Лідії Худенко з Миколаєва

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське
видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск:
директор видавництва
«Джерело життя» **Василь Джулай**

Над номером працювали:
**Віліна Меркулова,
Лариса Качмар,
Ганна Кучер,
Ірина Сирота,
Марія Кузьменко,
Тамара Грицюк**

Наклад **80 000 прим.**

Адреса: **04107, м.Київ,
вул.Лук'янівська, 9/10-а**

e-mail: dzherelo@ukr.net
тел. **(044) 416-84-38**